

БІОГРАФІЧНА ДОВІДКА ПРО ПАТРОНА

РОЗУМНИЙ Ярослав Григорович (06. 09. 1925, с. Вичулки, нині Гончарівка Чортківського р-ну Тернопільської обл. – 08. 12. 2013, м. Вінніпег, Канада) – літературознавець, мовознавець. Дійсний член НТШ (1987). Почесний професор Національного університету «Києво-Могилянська академія» (1996). Шевченківська медаль Конгресу українців Канади (1995). Навчався у гімназії в Станіславі (нині Івано-Франківськ, 1939–44), закінчив Українську католицьку семінарію в м. Кулемборг (Нідерланди, 1950). Від 1951 – у Канаді. Студював славистику в Оттавському університеті, де здобув ступінь доктора (1968).

Викладав українську мову та літературу в Лаврентійському (м. Седбурі, Канада, 1960–63), Західномічиганському (м. Каламазу, США, 1963–64) та Манітобському (м. Вінніпег, 1964–95; у 1976–90 – завідувач факультету славистики) університетах. Читав курси лекцій в Оттавському (1972), Українському католицькому (Рим, 1987), імені Маккворі (Сідней, Австралія, 1990), Українському вільному (м. Мюнхен, Німеччина, 1993–96; у 1995–96 – декан філософського факультету) університетах. Президент УВАН у Канаді (1978–91). Член Об'єднання українських письменників «Слово». Автор і співавтор, редактор та співредактор книг, автор статей і рецензій з питань української мови й літератури українською, англійською та ін. мовами. Глибоко вивчав творчість Т. Шевченка, опублікував низку шевченкознавчих досліджень. У статті «Поет, розп'ятий на “ізмах”» розглянув його творчу філософію й естетику, у розвідці «Повернення символу: Шевченкова Катерина в сучасній українській літературі» зробив спробу довести, що Катерина в поглядах поета асоціюється з Україною, із занепадом народу в період після Гетьманщини. У розвідках, присвячених поемі «Москалева криниця» (обом редакціям), обґрунтував думку про Шевченковий сміх над Максимом та його криницею і, водночас, трагічну актуальність поеми, сюжет якої, на його думку, побудовано за законами байронічної поеми. Публікації Р. охоплюють дослідження української літератури доби Середньовіччя, джерел «Лексикону» Памва Беринди (1627), стилів української полемічної літератури (Л. Кревзи й З. Копистенського), впливів Г. Сковороди в українській поезії, творчості М. Шашкевича, Лесі Українки (теми Дон Жуана в «Камінному господарі»), І. Франка, В. Стефаніка, шістдесятників (І. Драча, М. Вінграновського, Л. Костенко, В. Підпалого) та поетів Нью-Йоркської групи (Е. Андіївської, Б. Рубчака та ін.). Автор розвідок з методики викладання української мови («Про підручники української мови», 1978) та рецензій на окремі підручники. В його шану видано англomовний збірник «Creating a Modern Cultural Space» («Створюючи сучасний культурний простір», Едмонтон, 2000). Гасла про Р. вміщено в довідник «Who is Who in the World» (1998–2004).